

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی ساختار قضایی دادگاه های ایران و ترکیه

محل انتشار:

مجله علمی حقوق و مطالعات نوین، دوره 4، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

نوید صحرایی - کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم شناسی، دانشکده حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی. (نویسنده مسئول)

منیره رحیمی کلدانلو - کارآموز وکالت، کارشناس علوم قضایی، دانشکده حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارومیه.

خلاصه مقاله:

قوه قضائیه ایران، قوه ای مستقل است که پشتیبان حقوق فردی و اجتماعی و مسئول تحقق بخشیدن به عدالت در کشور می باشد. رئیس قوه قضائیه در ایران توسط رهبری به مدت پنج سال به این سمت منصوب میشود که باید دارای شرایطی خاص وفق قانون اساسی باشد، پس از پیروزی انقلاب اسلامی در سال ۱۳۵۷، سیستم قضایی ایران بسیار تغییر کرد بطوری که اکنون قوانین حقوقی ایران بر اساس قوانین اسلامی و شرع تنظیم شده است. کل سیستم حقوقی ایران از دیوان عالی کشور گرفته تا دادگاههای منطقه ای و دادگاههای محلی و انقلابی تحت اختیار وزارت دادگستری است. اما علاوه بر وزیر دادگستری و رئیس دیوان عالی کشور، فردی به عنوان رئیس قوه قضائیه وجود دارد. اما در مقابل کشور ترکیه سیستم حقوقی (قانون مدنی) را پذیرفته و جایگزین قوانین عثمانی و دادگاه های شرعی نموده است، قانون مدنی در این کشور در سال ۱۹۲۶ به تصویب رسید، که بر اساس قانون مدنی سوئیس در سال ۱۹۰۷ و قانون تعهدات سوئیس در سال ۱۹۱۱ می باشد، اگرچه این قانون در سال ۲۰۰۲ دستخوش تغییراتی شد، اما بسیاری از اساس قانون اصلی را حفظ کرده است، در حالت کلی قانون جزایی ترکیه که در اصل بر اساس قانون جزایی ایتالیا بوده در سال ۲۰۰۵ با قوانینی با اصولی مشابه قانون جزای آلمان جایگزین شد، و نیز حقوق اداری این کشور مبتنی بر قوانین رومیه ای است که عموماً تأثیر مستقیم سیستم های حقوقی سوئیس، آلمان و فرانسه را بر قوانین این کشور نشان می دهد.

کلمات کلیدی:

ساختار قضایی محاکم، سیستم دادگاههای قضایی ایران، سیستم دادگاههای ترکیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1706518>

